

Taalbeleid

Naam: Irfan Younis
Studie: wiskunde lerarenopleiding
Efa-breed jaar 4: taalbeleid
Studentnummer: 162182

Naam: Irfan Younis	1
Taalbeleid	3
De school	5
Voorkennis ophalen.....	6
Praktische voorbeelden	8
Samenwerken	10
Interviewen.....	11
Presenteren	12
Lezen	13
Evaluatie.....	14

Taalbeleid

Taal is belangrijk, zonder taal kom je nergens. Dat geldt voor iedereen, voor zowel de taalzwakke als de taalsterke mensen. Taal wordt veelal aangeboden in het onderwijs. Echter zijn er verschillende manieren waarop dit zo optimaal mogelijk aangeboden kan worden. Velen scholen hebben daarom een taalbeleid. Taalbeleid kan uiteenlopen van het geven van extra steunlessen en toetsen tot het ophangen van posters met Nederlandse begrippen in lokalen. Elke specifieke school bepaalt zijn eigen taalbeleid dus.

Hedendaags is er echter een nieuwe richting binnen de taalbeleidsontwikkeling, namelijk *taalgericht vakonderwijs*. Hoewel veel docenten taalbeleid zien als taakverzwaring, is het de perfecte oplossing om taal met de vaklessen te integreren. Deze nieuwe methode biedt veel mogelijkheden aan. Het bevordert niet alleen de taalvaardigheid van leerlingen maar ook door *taalgericht vakonderwijs* wordt een vak beter begrepen. Tevens stimuleert het tot het gebruiken van verscheidene didactische werkvormen en met name de activerende didactiek.

Leerlingen leren er veel van als ze zelf de lesstof kunnen verwoorden en er over mogen vertellen. Leerlingen leren het snelst en denken het hardst als ze gemotiveerd worden. Er zijn echter grote verschillen tussen leerlingen en hun manieren van denken. De ene leerling heeft concrete materiaal nodig om te kunnen handelen, de andere wilt liever overleggen en er zijn leerlingen die meer profijt hebben aan heel veel praktische voorbeelden. *Taalgericht vakonderwijs* is de oplossing voor deze leerlingen. Het heeft als belangrijk doel dat leerlingen niet alleen leren denken over de leerstof, maar er ook over kunnen vertellen of schrijven. Aansluitend hierop kunnen docenten ook goed zien wat leerlingen hebben geleerd en nog belangrijker, docenten kunnen op deze manier zien HOE leerlingen iets hebben geleerd.

In deze scriptie ga ik vooral in op de activerende didactiek. Dit onderwerp interesseert mij enorm en het sluit tevens aan op de nieuwe aanpak van het onderwijs op mijn stage/werk school. De directie van de school wilt graag dat de activerende didactiek veel voorkomt in de lessen. De eindresultaten van leerlingen op de school zijn niet spectaculair. Men vindt het daarom belangrijk dat de leerlingen op een andere manier in de les benaderd moeten worden. Men is toe aan een vernieuwing in het onderwijs. De visie van bepaalde docenten zal gewijzigd moeten worden. Er is een andere kijk op de het huidige onderwijs nodig. Leerlingen zijn in de loop der jaren drastisch veranderd en zijn toe aan een andere werkwijze. Docenten zullen bereid worden om op een andere pad les te gaan geven, een andere pad dan het 'traditioneel' lesgeven.

Aan de hand van veel voorbeelden, probeer ik mijn visie op taalgericht vakonderwijs te visualiseren. Het zullen veelal voorbeelden zijn die in de wiskundelessen toegepast kunnen worden. Ik probeer het echter zo breed mogelijk te verwoorden want het gaat hier om taalbeleid. Ik ben dus op zoek naar werkvormen die ook bij andere vakken toegepast kunnen worden!

De school

In de buurt van de school waar ik stage loop, wonen veel etnische minderheden uit vele verschillende landen. Deze multiculturele samenleving weerspiegelt de samenstelling van de leerlingen op de school. Hoewel het overgrote deel van de leerlingen geboren is in Nederland, zijn het veelal leerlingen die een andere taal dan het Nederlands als moedertaal hebben. Deze tweede-taalsprekers zijn vaak niet zo taalsterk. Dat is vooral te begrijpen als je beseft dat de taal die deze leerlingen spreken of schrijven vooral spreektaal is!

☺ *Waar woont je huis?*

☺ *Hoe heten die schoenen?*

☺ *Ga je gaan vanavond?*

☺ *Deze shit is tantoe dom, ouwe!*

Hoewel er leerlingen zijn die dit als een soort grap zeggen, zijn er ook leerlingen die niet beter weten. Dergelijke zinnen, grap of geen grap, bevordert natuurlijk niet de taalvaardigheid. Er zijn ook veel leerlingen die schrijven met spreektaal:

✍ **Leg uit wanneer een steekproef representatief is?**

“Je weet toch wel, gewoon een steekproef. Voorbeeld als je mensen gaat vragen of ze roken, dan kijk je naar het antwoord toch. Maar je moet wel alle mensen vragen, lang en kort, wit en bruin, lelijk en mooi. Sorry meester, ik snap die vraag niet.”

Zodra een vraag voor de leerlingen een beetje onduidelijk gesteld wordt, krijgen de leerlingen het moeilijk om zich te verwoorden. Vandaar dat ze met spreektaal gaan schrijven. Zoals je aan het antwoord kan zien, bedoelt de leerling het goed en is hij op het goede pad maar hij loopt vast. Hij heeft moeite om zijn uitleg op te schrijven en tenslotte geeft desbetreffende leerling het op.

Deze spreektaal belemmert de taalvaardigheid van leerlingen. Daar zal dus wat aan gedaan moeten worden. Docenten zullen dus hard moeten gaan werken met leerlingen. Het is belangrijk dat de leerlingen gaan praten over bepaalde dingen, zelf vertellen of opschrijven over bepaalde onderwerpen. Om dit te kunnen leren, zal het vaak in lessen aan de orde moeten komen.

Voorkennis ophalen

Om dieper op een onderwerp in te kunnen gaan, is voorkennis nodig. In de wiskunde kan je geen grafieken tekenen als je geen formule hebt. Een formule heb je pas wanneer je een aantal variabelen hebt. En wat is een variabele?? Als een leerling dit niet weet, dan loopt hij al gauw vast in het onderwerp. Aangezien de leerling vastloopt, is de motivatie niet aanwezig met als gevolg dat leerlingen niet meer gaan nadenken. Immers, leerlingen leren het snelst en denken het hardst als ze gemotiveerd zijn!

Derhalve zal er wat aan voorkennis gedaan moeten worden. Hoe haal je voorkennis op zonder de aandacht van de leerlingen te verliezen? Het is belangrijk dat men tijd besteed aan de voorbereiding voor het toetsen van voorkennis. Een docent probeert een zo leuk mogelijke manier te vinden om voorkennis op te halen. Hierdoor heeft de docent de aandacht van de leerlingen en de leerlingen krijgen op hun beurt een beeld van wat ze gaan leren en welke taak ze gaan uitvoeren. In dit geval kan je het ophalen van voorkennis gebruiken als aandachtsrichter.

Voorbeelden hiervan heb ik onlangs op één van de bekeken video's gezien. Daar werd bij het vak biologie bepaalde beesten meegenomen. Voordat je begint te praten over een dier (zoals bij welke groep hij hoort, wat zijn de kenmerken, wat voor functie heeft hij), kan je de leerlingen eerst een dergelijke dier laten zien. Laat de leerlingen ruiken, voelen, desnoods proeven. Met behulp van deze zintuigen kunnen leerlingen voorkennis ophalen of kunnen makkelijker praten over onderwerpen (*Ik ruik....., ik zie....., ik voel.....enz.*). Tegelijkertijd werken leerlingen dus ook aan hun taalvaardigheid!

Het ophalen van voorkennis kan bij alle vakken op een interactieve manier gegeven worden. Leerlingen worden "geactiveerd" en zijn betrokken bij de les. Een ander voorbeeld is het gebruik van woordenwebben. Schrijf een onbekend woord op het bord. Vraag aan leerlingen of ze weten wat de betekenis is. Vergeet dan ook niet om de leerlingen enige denktijd te geven. Bij een verkeerde verwoording geef je de leerling geen negatieve commentaar maar verbeter je hem (*Volgens mij bedoel je.....*). Regelmatig positieve feedback op vorm en inhoud geven zodat leerlingen vaker iets durven te zeggen. In deze gevallen werkt men dus aan de spreekvaardigheid van leerlingen.

Men kan ook werken aan de schrijfvaardigheid van de leerling. Zeg een aantal (moeilijke) woorden op en laat de leerlingen deze opschrijven. Vervolgens dienen ze de betekenis/uitleg van het woord op te schrijven. Tenslotte kan je beurten geven en kunnen de leerlingen hun uitleg aan de klas voorlezen (werken aan lees- en spreekvaardigheid). Voorbeelden van woorden:

- *Discriminant* (wiskunde)
Als ik het woord discriminant hoort, dan denk ik aan.....
- *Biodiversiteit* (biologie)
Met biodiversiteit wordtbedoeld.
- *Hygiëne* (biologie)
Het woord hygiëne betekent.....
- *Agrarisch* (aardrijkskunde)
Ik denk dat het woord agrarisch iets te maken heeft met.....
- *Anti-semitisme* (geschiedenis)
Volgens mij betekent anti-semitisme.....

▪ *Inflatie* (economie)

Inflatie wilt zeggen dat.....

Praktische voorbeelden

Leerlingen hebben veel (praktische) voorbeelden nodig alvorens ze een onderwerp begrijpen. Dit is zeer zeker het geval bij exacte vakken zoals wiskunde en natuurkunde. Waarom heb je in godsnaam dat vak nodig, waar kom je dat vak in de maatschappij tegen? Dit zijn allemaal problemen waar docenten tegen vechten. Hoe leg je iets in fatsoenlijk Nederlands goed uit zodat leerlingen je begrijpen waarover je het hebt?

Het is aanzienlijk dat er gekeken wordt naar het hedendaagse leven. Gebruik veel voorbeelden waarbij leerlingen de link met de werkelijkheid zien. Echter laat je de leerlingen vooral meedenken. Je geeft de leerlingen de nodige ruimte om alledaagse kennis in te brengen. Ga een onderwijsleergesprek aan.

“Okee leerlingen, ik wil graag weten wie hier in de klas het meest verdiend. Hoeveel van jullie hebben een baantje? Steek je vinger in de lucht. Ik zie 14 vingers in de lucht, is dat alles? Ik schrijf dit even op het bord, viertien werkende leerlingen.

Ik laat straks een blaadje door de klas rondgaan en ik wil dat je dan opschrijft hoeveel euro je per uur verdient. Schrijf dan ook nog op hoe vaak je per week werkt!

Ik heb nu allemaal gegevens van leerlingen waarmee ik kan uitrekenen wie het meest verdiend.

Heeft iemand enig idee op welke manier ik dat kan uitrekenen?”

Aansluitend hierop laat je de leerlingen meedenken en vertellen over een mogelijke oplossing. Nu mag je hopen dat iemand het woord formule roept. Als dat niet het geval is, kan je het gesprek natuurlijk in de goede richting sturen. Tenslotte kun je met een grafiek het beste laten zien wie uiteindelijk het meest verdient.

In dit geval heb je dus met een makkelijk voorbeeld laten zien waarom je formules en grafieken kan gebruiken. Het leuke is, dat je de leerlingen vaak in die richting stuur. Leerlingen komen met antwoorden of vragen en uiteindelijk zijn zij degene die het verband van wiskunde met realiteit hebben laten zien. Er is aandacht voor de manier waarop leerlingen een taak hebben aangepakt en ze hebben vergeleken welke oplossingen succesvol zijn geweest. Ook deze manier van lesgeven kan worden toegepast bij alle vakken, met een beetje fantasie natuurlijk.

Een ander voorbeeld:

Leerlingen hebben moeite met het aflezen van grafieken. Wat wordt er met deze grafiek bedoeld? Om dit te voorkomen, zijn er tal van voorbeelden te noemen. Een mogelijkheid is het visualiseren van de situatie. Stel je voor er is sprake van een grafiek die het verband tijd en snelheid toont.

Laat alle leerlingen staan. We gaan nu met onze rechterarm van links naar rechts bewegen. Dat stelt de tijd dan voor. We gaan lopen en als de snelheid groter wordt dan gaan we met onze rechterarm ook iets hoger zitten (je beweegt nog steeds met de arm, want de tijd loopt immers door).

Okee jongens, we gaan nu lopen in constante snelheid. We gaan nu iets harder lopen want we willen op tijd in de stad zijn. We beginnen nu met rennen want we komen te laat. We worden

moe en besluiten te stoppen (de snelheid is nul, dus we zitten laag met de rechterarm, maar deze beweegt nog wel want de tijd loopt natuurlijk nog door!).

Aan het eind van deze opdracht vraag je de leerlingen wat ze gedaan hebben en of het duidelijk is wat met deze opdracht bedoeld wordt. Leerlingen reflecteren op her proces wat ze ondergaan zijn.

Samenwerken

Om de leerstof beter te begrijpen, hebben sommige leerlingen baat bij samenwerken. Dergelijke zinvolle interacties van leerlingen die samenwerken, kunnen een bepaalde begrip duidelijk maken. Leerlingen luisteren immers het liefst naar klasgenoten dan naar de docent. In enkele gevallen kan een leerling zelfs iets beter uitleggen dan een docent. Dit komt mede door de belevingswereld van leerlingen. Deze is natuurlijk anders dan die van de docent.

Het is bij elke vak mogelijk om te werken in groepjes. Dat kunnen groepjes zijn van 2, 3, 4 of misschien zelfs meer, dat hangt van de docent en werkvorm af. Een bekende voorbeeld van een dergelijke werkvorm is de *check-in-duo's*. Bij het nakijken van huiswerk zou je de klas in tweetallen kunnen delen. Aan de hand van een antwoordenmodel laat je de leerlingen in de gevormde tweetallen het huiswerk bespreken. Als ze iets niet begrijpen, kunnen ze het aan elkaar uitleggen. Samen zullen ze er hoogstwaarschijnlijk uit komen.

Check-in-duo's zou je ook kunnen gebruiken bij nieuw aangeboden stof. Ieder tweetal krijgt een onderwerp waarover ze kunnen lezen. Samen schrijven ze in het kort wat ze gelezen hebben en wat ze er van hebben begrepen. Tenslotte worden de verschillende tweetallen gekoppeld aan andere tweetallen. Nu kunnen ze in groepjes elkaar vertellen wat ze gelezen hebben. Op deze manier wordt er naar elkaar geluisterd en reageert men op elkaar. Leerlingen leren een mening te onderbouwen en leren vertellen over wat men tegen gekomen is.

Deze variant wordt ook wel *expert* genoemd. De klas wordt dan in groepjes verdeeld en elk groepje verdiept zich in één opdracht. Hierna worden de groepjes met elkaar gemengd en elk groepje brengt als *expert* zijn kennis van de gemaakte opdracht in bij een ander groepje. Vervolgens wordt elk individueel groepje verdeeld in nummers 1, 2, 3 enz. (afhankelijk van de groepsgrootte). Tenslotte laat je alle nummers 1, nummers 2 enz. bij elkaar komen. Deze wisselen uit wat ze hebben opgestoken in de expertgroep. Uiteindelijk helpt men de anderen bij het maken van desbetreffende opdracht van de expertgroep.

Deze twee werkvormen zijn ideaal voor de taalontwikkeling van leerlingen. Er is sprake van veel interactie en leerlingen praten over de leerstof. Door de wisseling in de groepen zijn er steeds andere oplossingen. Op deze manier beseffen leerlingen dat er verschillende oplossingen mogelijk zijn en dat er niet persé één oplossing gehanteerd hoeft te worden. Tekstbegrip kan immers op verschillende manieren opgenomen worden. Tevens wordt de leerlingen aangeleerd om over hun strategie of aanpak te praten en geven ze elkaar feedback. De handelingen worden mondeling verwoord en bij het schriftelijk verwoorden is er taalsteun nodig. Ook de leesvaardigheid komt aan bod: het zelfstandig lezen en interpreteren van de tekst van de opdracht.

Interviewen

Interviewen is een belangrijk element in de taalkunde. Alvorens je gaat beginnen met een interview, bedenk je natuurlijk eerst een aantal vragen. Je zorgt ervoor dat deze vragen duidelijk en goed geformuleerd zijn. Vervolgens begin je met het interview. Je stelt vragen aan iemand en het is dus belangrijk dat je goed luistert. Je kan zelf bepalen in welke richting je gaat: subjectief of objectief. Terwijl je interviewt, schrijf je kernwoorden/zinnen op zodat je niks vergeet. Tenslotte maak je van de notulen een verslag. Op deze manier train je om jezelf te formuleren.

Met interviewen komt alles aan bod! Formuleren van vragen, goed luisteren, een gesprek sturen, tegelijkertijd notuleren en je maakt uiteindelijk een verslag. Allemaal facetten die werken aan je taalvaardigheid.

Docenten zullen dit in hun lessen moeten gebruiken. Het is dé manier om taalgericht vakonderwijs te geven en het sluit aan op de activerende didactiek. Laat de leerlingen elkaar interviewen. Geef er desnoods een cijfer voor. Verdeel de klas in tweetallen en laat ze lekker werken. Het is natuurlijk belangrijk dat je je vooraf goed voorbereidt. Hoeveel tijd is er nodig? Wie koppel ik aan wie? Hoe grijp ik in als een gesprek de verkeerde richting op gaat?

Er zijn verschillende varianten voor deze werkvorm mogelijk. Je kan bijvoorbeeld vooraf al een aantal vragen in een interview zetten. Ieder docent heeft zijn eigen ideeën en inbreng. Hieronder laat ik een eigen voorbeeld zien.

Het betreft het hoofdstuk over statistiek. Ik laat twee leerlingen elkaar interviewen (onderwerp uit het dagelijkse leven). De antwoorden (gegevens) mogen ze in een tabel verwerken en vervolgens maken ze een staafdiagram. De vragen die gesteld worden, zijn jammer genoeg dichte vragen. Er bestaat maar één kort antwoord. Desalniettemin zijn de leerlingen bezig met luisteren naar elkaar en het formuleren van de antwoorden in een goede zin.

Statistiek in Excel

Het is de bedoeling dat jullie elkaar eerst interviewen.
Beantwoord de vragen, als je het antwoord niet zeker weet dan mag je schatten.
Uiteindelijk maak je een diagram van de gegevens van jouw partner.

Tijdsbesteding

- 1.Hoeveel uur per week besteed je aan *huiswerk*?
- 2.Hoeveel uur per week ben je bezig met *sport*?
- 3.Hoeveel uur per week *werk* je?
- 4.Hoeveel uur per week ben je bij *vrienden*?
- 5.Hoeveel uur per week kijk je *TV*?
- 6.Hoeveel uur per week ben je aan het *chatten*?

Zet de gegevens in een tabel. Maak twee kolommen:

*één kolom met de tijdsbesteding (schuinsgedrukte woorden)

*één kolom met het aantal uren

Maak de tabel zo mooi mogelijk!! Gebruik randen en kleur de vakken in.

Verwerk de gegevens vervolgens in mooie staafdiagram. Beslis zelf welke staafdiagram je gebruikt.

Presenteren

De intentie van presenteren is dat de leerlingen zichzelf kunnen verwoorden. Het helpt de leerlingen om een probleem te formuleren. Tevens is het voor andere leerlingen weer handiger om een keer een uitleg te horen van medeleerlingen. De leerlingen hebben meer de neiging om naar een klasgenoot te luisteren dan naar een saaie leraar.

Het soms moeilijk om iets uit te leggen. Dat probleem komt vaak voor. Bij leerlingen is het een algemeen bekend probleem: hoe leg ik iets goed uit zodat de docent mij begrijpt? Veel leerlingen hebben moeite om een goed antwoord op een gestelde vraag te formuleren. Meestal weten ze het antwoord maar komen ze niet in hun woorden uit. Door leerlingen veel te laten presenteren, kan je dit probleem wegwerken. Eens in de zoveel tijd laat je leerlingen in groepjes werken (dat samenwerken is overal toepasbaar!) en tenslotte kan elk groepje een (korte) presentatie houden.

Deze werkvorm is ideaal te gebruiken bij een samenvatting van een hoofdstuk of bij aanvang van een nieuw hoofdstuk. Zodra je aangekomen bent bij het einde van een hoofdstuk, zou je de klas in groepjes kunnen verdelen. Elk groepje kan dan zijn eigen samenvatting maken. Op deze manier kun je zien wat de leerlingen belangrijk vinden. Hebben ze de doelen van het hoofdstuk begrepen? Welke stof is belangrijk en wordt gevraagd op de repetitie? Leerlingen houden zich dus bezig met het schrijven van een samenvatting en ze laten zien wat ze al dan niet beheersen. Tenslotte houden ze een presentatie waarin ze zich zelf mogen verwoorden (een belangrijk woord wat ik al vaker gebruikt hebt).

Ook bij aanvang van een nieuw hoofdstuk is het werken in groepjes en vervolgens een presentatie houden een ideale werkvorm waarbij leerlingen zich bezighouden met zowel de vakinhoud als taal. Onlangs heb ik een dergelijke werkvorm gebruikt en hieronder staat daar een beschrijving van.

Om kennis te laten maken met het (nieuwe) hoofdstuk Pythagoras, ben ik van plan om het hoofdstuk (voor een deel) te globaliseren. Ik verdeel de klas in zes groepjes die ieder bestaat uit vier leerlingen. Aan elk groepje deel ik een kaartje uit. Op het kaartje staat een opdracht uitgelegd met een paar tips. Het betreft hier opdrachten over opgaven of theorie uit het hoofdstuk. Nadat ieder groepje de opdracht gelezen en uitgevoerd heeft (daar geef ik hen ongeveer 20 minuten voor), is het de bedoeling dat de opdracht gepresenteerd wordt aan de klas. Ieder groepje krijgt voor deze presentatie 5 minuten de tijd.

Voorbeelden van zo een opdracht zijn:

- ⓈBehandel opgave 9 op het bord met een concrete uitleg zodat alle leerlingen die de opgave niet gemaakt hebben het begrijpen.
- ⓈWaar gaat paragraaf één over? Wat zijn de formules en leg het uit door het bord goed te gebruiken. Geef ook voorbeelden.

Lezen

Ik wil het tenslotte nog hebben over lezen. Tegenwoordig wordt er heel weinig gelezen, met name leerlingen kijken veel liever TV dan dat ze een boek of krant lezen. Dat is een slechte gewoonte, want juist door veel te lezen, wordt je taalvaardiger en het is tevens goed voor de algemene ontwikkeling. Elke docent zou hier iets aan moeten doen in de les. Dit is niet alleen de taak van de docenten Nederlands maar het is een taak voor iedereen. Iedereen heeft er baat bij, dus iedereen zou er tijd aan moeten besteden.

Ik heb gelezen dat een vakdocent vaak moeilijk een taalbril kan opzetten. Het is onmogelijk dat alle vakspecialisten taalspecialisten worden. Het ligt daarom meer voor de hand dat taal- en vakdocenten samen om de tafel gaan zitten. Ik ben het hier volledig mee eens. Natuurlijk zijn de docenten Nederlands de taalspecialisten bij uitstek en zijn de andere docenten meer vakspecialisten. Toch kan men door veel (en goed) overleg een oplossing vinden om de leerlingen met taalachterstand te helpen.

Elke docent zou stukjes uit leerboeken, kranten of andere media kunnen halen en die dan uitdelen aan de leerlingen. De leerlingen lezen dan eerst het stukje en daarna wordt het stukje besproken. Vraag dan ook aan de leerlingen hoe ze het stukje gelezen hebben. De stukjes tekst kunnen overal over gaan. Het is echter leuk om iets te nemen dat aansluit op het vak. Hierdoor besteed je aandacht aan zowel de taal als de vakinhoud. Dit is weer een mooi voorbeeld van taalgericht onderwijs en activerende didactiek.

Evaluatie

“Als ik het woord taalbeleid hoor of zie, dan denk ik aan een beleid dat zich bezig houdt met de taalvaardigheid van personen. Het betreft hier vooral om leerlingen met een taalzwakheid. Om deze taalzwakke leerlingen te helpen, heeft elke school zijn eigen invulling om deze leerlingen taalvaardiger te maken. De ene school doet veel aan toetsen, de andere heeft juist veel steunlessen ingelast. Er zijn ook scholen die praktijkgericht werken en zo het probleem proberen op te lossen. Elke school heeft zo zijn eigen taalbeleid.

Persoonlijk vind ik het belangrijk dat er hard gewerkt wordt aan taalzwakke leerlingen. Ik werk nu op een school waarbij meer dan de helft van de leerlingen taalzwak zijn. Vroeger was ik zelf iemand die niet bepaald taalvaardig was. Extra aandacht kon ik wel gebruiken en stelde het daarom ook zeer op prijs. Nu ik een docent ben. Wil ik graag weten hoe ik dergelijke leerlingen kan begeleiden. Wat zijn de juiste manieren waarbij een leerling iets leert? In vind het belangrijk dat ik weet hoe je taal met mijn vak kan combineren.”

Het stuk wat hier boven staat, is mijn startdocument, het document wat ik aan begin van dit vak heb geschreven. Zoals je kan zien, had ik een ouderwetse visie van taalbeleid: het geven van toetsen en steunlessen. Ik heb nu echter gemerkt dat taalbeleid groter en ruimer is! Taalbeleid is op de meeste scholen een georganiseerd beleid dat wordt gestuurd door een taalcoördinator en een financial controller (veelal iemand uit de directie). Er zijn veel verschillende soorten taalbeleid, maar het taalgericht vakonderwijs spreekt mij het meest aan. In het begin van het jaar had ik nog geen idee wat taalgericht vakonderwijs was, terwijl ik nu alleen maar aan taalgericht vakonderwijs denk. Ik vind dit dé oplossing om leerlingen te helpen met hun taalvaardigheid. Tevens zijn er nog meer pluspunten. Taalgericht vakonderwijs sluit goed aan op het hedendaagse onderwijs. Je betreft de leerlingen meer in de les en er is veel interactie. Er is sprake van activerende didactiek, inmiddels een bekend woord.

Door wat ik heb geleerd van taalbeleid en met name het taalgericht vakonderwijs, zien mijn lessen er af en toe anders uit. Ik probeer zoveel mogelijk te werken aan taal. Het is een belangrijk aspect in het onderwijs. In de toekomst hoop ik nog veel meer aandacht te kunnen besteden aan taalgericht vakonderwijs en ik wil er iedereen van overtuigen dat taalgericht vakonderwijs op elke school en in elke les gebruikt zou moeten worden.

Ik was per ongeluk bij dit keuzevak beland, maar achteraf ben ik hartstikke blij dat ik dit vak heb kunnen volgen. Ik kijk nu met andere ogen naar het onderwijs en mijn lessen. Ik beseft nu dat lesgeven niet alleen wiskundeles geven is, maar veel meer. Je geeft ook onder andere maatschappijleer, geschiedenis, aardrijkskunde, techniek en met name TAAL!